

אבא שלי

אני לא מוכנה עדיין לחיים האלה בלעדיך.

תמיד היית איש של אנשים .
חם, קסום, ומופלא, שמפיץ אור ומשלח חיוכים לכל עבר, ובכל מפגש משרה
נועם וחמימות.

כל כך פתוח. מצחיק. מלא שמחת חיים וסקרן. מן מגנט כזה, שמתחברים אליו
באופן מיידי.

תמיד נכון לעזור. לכל אחד.
מישהו שבאמת מקשיב ומתעניין.
איש שיחה מבריק. עם ידע עצום באינספור נושאים.

אהבתי כל כך את השיחות והפלפולים שלנו עד השעות הקטנות של הלילה .
היית עקשן כמו פרד ותמיד היית בטוח שאתה צודק. ובדרך כלל גם לא טעית...

אבל אולי אפילו יותר מזה, היית איש של מוזיקה .
מהרגע שפקחת עיניים בבוקר ועד שעצמת אותן בלילה היית עטוף במוזיקה.
ועטפת בה גם אותנו .

אני חיה ונושמת כל יום את הפסקול של חיך.

כל משפט בשיחה איתך היה לוקח אותך בריחוף לאיזה שיר שמיד התחלת
לפזם.
ואחריו עוד אחד. ועוד אחד. ועוד.

וגם ניגנת. על כל כלי נגינה אפשרי. בקלות כזאת שתמיד עוררה בי קנאה .

בזכותך למדתי גיטרה. אבל לי זה לא בא בקלות...

היית אלוף בזיהוי שירים מהתו הראשון שמתנגן, ואהבת לשחק איתנו ב"הכה
את המומחה "כדי לזהות שירים שמתנגנים ברדיו ולהכיר את הזמרים .
אני ממשיכה את המסורת הזאת עם המשפחה שלי.

לימדת אותנו לשרוק. מנגינות שלמות. ולקרוא אחד לשני בשבילי הקיבוץ
בשריקה שהיא רק שלנו. משפחת אורי גולן. השריקה שלך עוברת מדור לדור
וגומעת כל מרחק.

היית אבא-מורה בכל רמ"ח איבריך. לימדת אותנו לקרוא. ולכתוב. לשחות.
ולרכב על אופניים. חשבון. ולשון. ואנגלית. ותנ"ך. טבע. ומדעים. ולפעמים

אפילו עשית בשבילנו את שיעורי הבית (כלומר בעיקר בשביל אמיר ואייל...)
הלוואי ואצליח להיות אפילו קצת מההורה המדהים שהיית לי.

האהבה שלך לאמא היתה כל כך עוצמתית. במשך כל חייכם המשותפים, כמעט
50 שנה, הבאת אותה לכדי ביטוי מידי יום ביומו, במחוות קטנות ובמחוות
גדולות .

הסתכלתי עליך בהערצה. וידעתי שגם אני לא אתפשר על פחות מאשר אהבת
אמת לחלוק איתה את חיי.
גידלתם אותנו באהבה. שלושה ילדים. ואני חושבת שבסה"כ יצאנו די בסדר .

זכיתם לאהוב יחד 7 נכדים, שמאוהבים בך עד מעל לראש .

לגבע ולילי, הילדים שלי, שמור חיוך מיוחד, וניצוץ מיוחד בעיניים, לסבא אורי
האהוב והנערץ.
אני לא מאמינה שלא תהיה איתנו יותר כדי לחוות איתם את כל הרגעים
המשמעותיים וגם השטותיים.

אבא. היית, ותמיד תהיה, האור של המשפחה שלנו. עמוד האש בראש המחנה.

ועכשיו, "כמו ענן תתגשם, מעל חלקת שדה ריקה, ותביא לרגבים את הבשורה
הירוקה."

שמור עלינו מלמעלה יא שטותניק,
ואנחנו נשמור כאן על אמא ואחד על השני בעזרתך.

אני אוהבת אותך כל כך,
וידעת שהכאב האדיר שמפלח לי את הגוף כרגע לא יעבור
והגעגוע רק ילך ויתגבר

עינב בתך

